

gaar frem i Kultur, gaar frem i Velstand, som jeg ogsaa paastaar, at det danske Folk gør, gaar det ogsaa frem i Fordringerne paa mange forskellige Omraader. Det viser sig i hele Levesættet, det viser sig i Fordringerne til de private Boligers og de offentlige Boligers Udstyr, og det er da ganske naturligt, at man ogsaa har villet gøre det mest mulige for ved Hjælp af de Midler, der staaar til Raadighed, at værne om Kirkerne, saa at de kan blive saa stilfulde, saa tiltalende, saa hyggelige og saa smukke som muligt. At der saa er Kirketiendejere, som maaske kan føle sig noget brøstholdne derved, kan jo være, men jeg henviser atter til den Udvej, der er vist i § 67, og gentager, at man har valgt denne Udvej, fordi man ikke kunde finde en bedre.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Appel): Det ærede 1ste Medlem for 10de Kreds (Birch) berørte særlig Lovforslagets § 43 og mente, at der tages for lidet Hensyn til, at der kunde være forsømmelige Ejere af Gravsteder. Jeg forstod det ærede Medlem saaledes, at Anken særlig gjaldt Ejere af Gravsteder, som er indhegnede, ikke Ejere af de Gravsteder, der ligger hen uden særlig Indhegning. Jeg vil til det ærede Medlems Bemærkning sige, at efter min Mening maa Synet kunne forlange en saadan Indhegning taget bort fra et Gravsted, der ikke vedligeholdes, saa at det kommer til at ligge hen paa lignende Maade som de Gravsteder, der ikke har nogen særlig Indhegning.

Det ærede Medlem (Birch) omtalte ogsaa § 45's Slutningsbestemmelse om, at Kirkegaardsprotokollen og Kirkegaardskortet, hvor saadant findes, skal fremlægges med Menighedsraadets Attest for at være rigtigt ført, og mente, at det var ganske uoverkommeligt for et Menighedsraad at paatage sig at give en saadan Attest. Hvis Talen var om, at det enkelte Medlem af Menighedsraadet skulde være kendt med Belægningen af Kirkegaarden og Fordringerne i hele Kirkegaardskortet i Aarets Løb o. s. v., saa indrømmer jeg, at det vilde være uoverkommeligt. Men det er vel her som andre Steder, hvor en Bestyrelse maa afgive et Regnskab o. lign., at den har en Mand at henholde sig til, som saa er ansvarlig derfor.

Det ærede 4de Medlem for 6te Kreds (Theilmann) fandt, at Oversynet fremgaar paa en lidet betryggende Maade, idet det bestaar af en Provst i Stiftet og 4 af

de tidligere udmeldte Synsmænd indenfor Stiftet. Jeg skal hertil først bemærke, at dette er i Overensstemmelse med Oversynet, saaledes som man hidtil har haft det, og, saa vidt mig bekendt, er der egentlig ikke ført Anker over Oversynets Arbejde i den forløbne Tid. Men man ikke ogsaa Oversynet her fremgaar paa ganske ordinær Maade, i Analogi med andre Oversyn, nemlig saaledes, at man ikke egentlig gaar til en ny Kreds af Mænd, men man gaar til en større Kreds af Mænd, der beskæftiger sig med de samme Ting, og tager saa uvildige Mænd — for saa vidt de kan være uvildige, naar de hører til den samme Kreds af Mænd, der har med beslægtet Arbejde at gøre — til i det enkelte Tilfælde at foretage Oversynet? Jeg forstaaer udmærket det ærede Medlems Tanke, men jeg tør maaske foreslaa, at det ærede Medlem giver mig et Forslag om, hvorledes Oversynet da skal fremgaa, for det maa jo dog ogsaa være af Mænd, som umiddelbart er skikkede til at overtage det Hverv, som Talen her er om.

Jeg takker for den velvillige Modtagelse, som ogsaa dette Lovforslag har faaet, og tør maaske haabe, at det lige som det foregaaende vil blive underkastet en hurtig Behandling i det kommende Udvalg, saaledes at det kunde have Udsigt til at blive ophøjet til Lov inden eller ved denne Rigsdagssamlings Slutning.

Birch: Til det ærede 2det Medlem for 3die Kreds (Holstein-Holsteinborg) kunde jeg ønske at gøre en Bemærkning med Hensyn til den af ham fremsatte Opfattelse, at det er nødvendigt at have en Grav liggende urørt i 30 Aar, inden den paa ny kan benyttes. Det er meget muligt, at der er gjort Erfaringer i saa Henseende — det er utvivlsomt dette, der har foranlediget, at Bestemmelsen er kommet ind i Lovforslaget — men jeg tror dog, at ogsaa det ærede Medlem vilde kunne gaa med til, at Regelen blev begrænset saaledes, at hvor Jordbundsforholdene tydeligt giver Erfaring for, at 20 Aar er tilstrækkeligt, vil det ikke være nødvendigt at have Gravstederne liggende urørte i 30 Aar. Det er vist ganske utvivlsomt, at Forholdene de aller fleste Steder er saadanne, at 20 Aar vil være tilstrækkeligt, men jeg indrømmer selvfølgelig, at der kan være andre Egne, hvor de er saadanne, at Ligene ikke forgaar paa 20 Aar.

Den højtærede Minister mente overfor min Indvending mod § 43, at man, naar et Gravsted blev forsømt, kunde paabyde,